UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Pafnutio ep[iscop]o. Cap[itulum]. xxxiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

ac ſenibꝰ cõcremant: ita vt nullꝰ penitꝰ ex illa vrbe etiã cũ optimo volẽtibꝰ daretur abſcederet. Sicq̃ oẽs ciues ꝓfati celeſtis hierl'm ciues effecti gl'ioſo martyrio coronantur.

¶ De ſanctis pluribus martyribus apud alexandriam. Cap. xxxi.

Martyres plurimi apd alexandriã paſſi ſunt sub ꝑſecutione antedicti Diocletiani. De quibꝰ euſebius octauo libro cap'lo decimoſcd'o refert ꝙ trũcatis auribꝰ atq̃ inhoneſto vulnere naribꝰ manuũ quoq̃ ceteroꝛũq̃ mẽbroꝛum ſummitatibꝰ amputatis: trũcũ ſinebãt abire deriſum. Quidã vo in craticulis pꝛunis ſubterpoſiti torrebant. Inter quos duo nobiles iuuenes dũ cõpꝛehẽſi ſimulacris imolare cogerent: ſe ad aras duci poſtularunt. Et cum fuiſſent adducti: manꝰ ſuas ardẽti igni ſuper ponentes: ⁊ quouſq̃ oĩs caro in ignẽ deflueret: immobiliter perdurarũt. Alij vo cum ad ſacrificandũ quererẽtur: ſacrilegam pollutionem vitam pꝛecipitio finierũt. Minoꝛe quidem tolerantie fiducia: ſed conſeruãde fidei maioꝛe cautela.

¶ De ſanctis quattuoꝛ epiſcopis martyribus. Cap. xxxij.

Quattuoꝛ ſancti epĩ apud alexãdriã paſſi ſunt ſub diocletiana perſecutione. Quoꝝ noĩa hec ſunt: pꝛimus phileas: ſcd's heſychiꝰ: tertiꝰ pachomius: quartus theodoꝛus. Hi ex vrbibus egypti epĩ ꝓ confeſſione noĩs xp̃iani glorioſo apud ipaꝫ vrbẽ ſunt martyrio coronati. Hec euſebius libro. viij. cap. xiiij.

¶ De ſancto Pafnutio epõ. Cap. xxxiij.

Pafnutius epõs egypti partibus vnꝰ fuit ex numero ꝯfeſſoꝝ illoꝛũ epoꝝ: quos maximianꝰ imperatoꝛ dextris oculis effoſſis: ⁊ ſiniſtro poplite ꝓciſo ꝑ metalla dãnauerat. De hoc libro. x. eccl'iaſtice hyſtoꝛie ſcribitur: ꝙ interfuit conſilio pꝛimo ſanctoꝛum patrum pꝛius apud niceam ſub conſtantino auguſto chꝛiſtianiſſimo celebꝛato. In quo tãta virtutum inerat gratia: vt ſigna per eũ nõminꝰ q̃ dudũ per apoſtolos fierẽt. Nam ⁊ demones tantum verbo fugabat: ⁊ egros ſola oꝛatione curabat. Sꝫ ⁊ cecis dicit viſuꝫ reddidiſſe: ⁊ paralyticos ad ſtabilitatẽ coꝛpoꝛis reuocaſſe. Quẽ conſtantinus in tanta veneratione ⁊ affectu habuit: vt ſepius eũ intra palatium euocatũ cõplecteret: ⁊ illum oculum: qui in cõfeſſione fidei fuerat euulſus: auidioꝛibus oculis demulceret. Et hic ad eccleſiam ſuam reductus ſenioq̃ confectus: poſt vitam virtutibus inſignem in pace quieuit.

¶ De ſancta quedam captiua apud iberiam. Cap. xxxiiij.

Sancta quedaꝫ mulier captiua tẽpoꝛe cõſtantini magni impatoꝛis claruit apd gentes iberoꝛum: que ſub axe põtico iacẽt: ꝑ quãſdeus ipas gentes pꝛimũ ad noticiam fidei conuocauit. Cum enim ipſa mulier chꝛiſtiana apud ipſos populos captiuata: fidelẽ ⁊ ſobꝛiã ac pudicã duceret vitã: ⁊ diebus ⁊ noctibꝰ in oꝛonibus ꝑſiſteret: ⁊ ex hoc barbari tanq̃ q̇d noui mirarent: ac q̇d ſibi hoc vellet curioſi ꝑcunctarentur. Illa ſe xp̃m deũ ſuũ tali ritu colere fatebat: qui velut ſibi ignotaꝫ nouitate noĩs mirabant. Erat aũt moꝛis apud eos vt ſiq̇s paruulꝰ egrotaret a matre per ſingulas domos circunferretur: ab omnibus videlicet quicq̃ experti remedij poſtulante. Cum autem mulier quedam paruulum ſuum languidum per omnes circumtuliſſet ex moꝛe: nec aliquid remedij cepiſſet. Venit ad captiuam: vt ſi quid ſciret: oſtẽderet. Illa ſe nihil remedij humani ſcire teſtatur: chꝛiſtum tamen deũ ſuũ quẽ colebat: ſalutem hominibus deſperatam poſſe ipſi dare confirmat. Paruulum itaq̃ cilicio ſuo ſuperpoſitum oꝛatione fuſa ſanuꝫ reddidit matri ſue. Sermo defertur ad plures factiq̃ fama magnifici ad aures regine grauiſſime egrotãtis ⁊ iam de ſalute quaſi deſperantis perlabitur que rogat ad ſe mulierẽ deduci illa negat accedere ne: nimis de ſe videretur pꝛeſumere. Regina facit ſe ad mulierem poꝛtari. Que ſimiliter ſupꝛa ciliciuꝫ eiꝰ poſita: inuocato chꝛiſti nomine continuo ſurrexit ſanata. Docet captiua reginam chꝛiſtũ eſſe ſummi dei filiuꝫ: qui auctoꝛ eſt incolumitatis ⁊ vite: qui ⁊ regibus regna diſtribuit ⁊ moꝛtalibus vitam. Quod domũ regreſſa marito regi ꝑcũctãti cãm ſubite ſanitat' apuit. Ille mulieri mũera ꝓſentari iubet. Regina vo ei reſpõdet: ꝙ mulier nihil in auro vel argẽto appetit: ſꝫ ieiunio quaſi cibo paſcit. Nihilq̃ aliud ꝓ mũere q̃rit: niſi vt xp̃s a rege ⁊ oĩ regno eiꝰ colat. Ad h' aũt rex ſegnioꝛ fuit: ⁊ q̃uis ad xp̃m affectũ hẽret ꝯuerſionẽ diſtulit. Ad q̇d tñ vxoꝛ illum ſepius commonebat.